

Brorsen: I Overensstemmelse med den højtærede Finansministers Udtalelser er det temmelig sikkert alles Ønske nu, da vi staar her overfor en Tillægsbevilling, som vi om et Øjeblik skal vedtage ved tredje Behandling, at vi ogsaa paa dette Omraade maa komme ind i normale Forhold, saa at Finansloven for Fremtiden bliver Aarets Hovedlov og Tillægsbevillingen, som Navnet antyder, kun et Tillæg. Naar vi har faaet de mange Hundrede Ændringsforslag, som allerede blev vedtaget i Gaar, ved anden Behandling, hænger det naturligvis sammen med, hvad man vil se, forsaavidt man har læst Listen igennem og studeret Ændringsforslagene, at en Mængde — Hundreder af disse Ændringsforslag — hidrører fra Honorarreguleringer for Tjenestemandslønninger i det hele, hvor det forekommer mig, at de forskellige Ministerier har været desorienterede med Hensyn til Lønningslovens Bestemmelser, og hvor derfor Lønningsraadet har maattet stille Ændringsforslag. Temmelig sikkert vil det allerede næste Aar vise sig, at Finansudvalget bliver fri for at behandle saadanne Ændringsforslag, idet man gaar ud fra, at Ministeriet for Fremtiden fremsætter Tillægsbevillingslovsforslaget i en saadan Form, at der ikke kommer de mange Ændringsforslag hverken fra Lønningsraadet eller fra Finansudvalget med Hensyn til disse Udgifter.

Naar Udgiften er svulmet saa uhyre stærkt op, har den højtærede Statsminister allerede gjort Rede for, at det særlig skyldes de store Udbetalinger i Anledning af Genforeningen. I den Henseende staar vi ogsaa overfor meget betydelige Udgifter i den nærmest kommende Tid, idet vi har erfaret i Finansudvalget, at der er meget store Projekter i Gang i de sønderjydske Landsdele, hvor man ønsker, at man her fra den danske Regerings og Rigsdags Side vil være kulant overfor dem, saa at alle disse forskellige Projekter kan blive gennemført. Det viser sig f. Eks., at der er Krav om Havneanlæg, som løber op til mange Millioner Kroner, og vi ved, at den store Jernbanekommission, som for Tiden arbejder, inden ret længe vil fremkomme med Projekter med Hensyn til Nyanlæg i de sønderjydske Landsdele. Det vil komme til at dreje sig om meget betydelige Beløb, men jeg er sikker paa, at vi fremdeles ligesom hidtil vil være meget villige til at yde de nødvendige Bevillinger særlig overfor de sønderjydske Landsdele. Jeg vil dog gerne i denne Forbindelse have Lov til at udtale, at jeg stoler fuldt

ud paa, at de sønderjydske Repræsentanter i de forskellige Partier vil forstaa de Vanskeligheder, som vi i finansiel Henseende i de kommende Aar vil staa overfor, og at de derfor vil moderere deres Krav saa meget som muligt, idet de jo nu ogsaa er et Led i det fælles Hele og ligesom vi andre maa indse, at der selvfølgelig maa være Grænser ogsaa med Hensyn til de Krav der kommer fra Sønderjyderne.

Det er ganske naturligt, at man i særlig Grad fra de forskellige Taleres Side ved anden Behandling har dvælet ved de store Statsbyggeforetagender og de mægtige Overskridelser, der har været, ikke et enkelt Sted, men baade det ene og det andet Sted. Særlig nævnte man jo Jernbaneskolen, og det er ogsaa et drastisk Bevis paa, hvorledes man fra deres Side, der har haft med Sagen at gøre — det er jo særlig Overarkitekten ved Statsbanerne —, har tilladt sig i Virkeligheden fuldstændig at sætte Bevillingsmagten til Side. Jeg vil imidlertid haabe, at den Diskussion, der nu er ført om det Forhold, maa medføre, at sligt ikke kan gentages i Fremtiden, og jeg tror, at vi alle kan være tilfredse med de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Trafikminister, hvoraf det fremgik, at han i Virkeligheden var fuldstændig enig med Finansudvalget.

Der kan nævnes mange forskellige Eksempler, som i Virkeligheden er næsten lige saa grelle. Garnisonshospitalet, der blev paabegyndt under Minister P. Munch, var anslaaet til at skulle koste ca. 1 200 000 Kr. Vi ved nu, at den højtærede Forsvarsminister for ganske kort Tid siden har standset Arbejdet for at foretage en Undersøgelse, idet man nu er oppe paa 5 Mill. Kr. og man staar overfor at skulle bevilge, som det er blevet nævnt, ca. 800 000 Kr. til Anskaffelse af Inventar. Samtidig med, at man har faaet det at vide, er der ogsaa kommet det Rygte op netop med Hensyn til denne Inventaran-skaffelse, at Arkitekten af denne Anskaffelse skulde have et meget betydeligt Beløb, helt op til 5 pCt., og hvis det er Tilfældet, forekommer det mig, at vi ogsaa her er ved et System, som der maa slaas ned paa. Jeg er sikker paa, at vi indenfor Finansudvalget, Regeringen og Rigsdagen er enige om, at den Slags kan vi ikke længere finde os i, men at det maa ændres. Jeg vil henstille til Regeringen, at man i Sommerens Løb netop med Hensyn til de Bygningsinspektører og Arkitekter, der leder de store Statsbygge-